858/10

Den 30. december 2010 blev i sag nr. 77.903:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Gjensidige Forsikring BA
Otto Mønsteds Plads 11
1763 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring hos Gjensidige Forsikring BA, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den forsikrede bil, som er meldt stjålet og senere er fundet i totalskadet stand.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at det ikke finder, at klageren har sandsynliggjort, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Selskabet har i skrivelse af 5/3 2010 over for nævnet redegjort for sagen og selskabets stillingtagen til sagen således:

> "Den 16. december 2008 ringer klager og anmelder til selskabet, at hans bil natten forinden blev stjålet fra en p-plads i … mens kunden var på besøg hos en kammerat, og var fundet af politiet i …
>
> Ved anmeldelsen den 16. december 2008 var policen udstedt udelukkende med ansvar på grund af Tryg Forsikring havde meddelt os, at klager havde en ubetalt præmiebetaling. Efterfølgende har Tryg Forsikring meddelt, at denne restance var slettet, hvorfor forsikringen blev ændret til at omfatte kasko som ønsket.
>
> Den 22. januar 2009 modtager vi en politirapport fra … Politi vedrørende et eneuheld involverende kundens bil på R.vej i H. den 15. december 2008 kl. 18:25, hvor klagers bil påkørte en lysmast.
>
> Bilen var ikke brudt op ved nogle låse, og nøglen var ikke i bilens tændingslås.

Et vidne så en person blev set løbe fra skadestedet. Denne persons signalement passer nøje på klager.

Politiet talte med klager den 18. december 2008. Her forklarede klager, at han havde befundet sig hos en kammerat i H. fra ca. kl. 14 den 15. december 2008. Klager opdagede hans bil var væk, da han ville tage hjem kl. 23.00-00.00 - ifølge klager havde han alene drukket sodavand hele dagen. Samtidig bemærkede han, at han ikke kunne finde hans nøgler.

Klager mente derfor at han måtte have tabt sine nøgler på parkeringspladsen, da han ankom og at bilen efterfølgende var stjålet ved brug af nøglen.

Ved afhøringen forklarede klager, at hans mobiltelefon lå i handskerummet på bilen. Han var derfor gået tilbage til hans kammerat, hvor han **lånte kammeratens fastnettelefon,** for at melde bilen stjålet.

Klagers kammerat er ligeledes afhørt i politiets rapport. Kammeraten forklarede til politiet, at klager var hos ham fra kl. 14, og ville tage hjem i stærkt beruset tilstand ca. kl. 23. Da klager opdagede bilen var væk, **lånte han afhørtes mobiltelefon** og meldte sin bil stjålet

Vi overdrog sagen til vores konsulent H.E.N. med henblik på yderligere undersøgelser.

Vores konsulent aftalte et personligt møde med klager, der blev afholdt den 21. april 2009. Herunder forklarede klager, at han da han havde konstateret bilen var væk, kontaktede en beboer i nabolaget og lånte dennes trådløse fastnettelefon. Klager kunne ikke huske husnummer eller navn på ejeren af telefonen. Klager benægtede at være gået tilbage til kammeraten.

Foreholdt klagers forklaring til politiet om den telefoniske anmeldelse til politiet afgivet af ham selv og kammeraten, reagerede klager ved at nægte at besvare spørgsmålet, og udvandre fra mødet. Vores konsulent fik dog lov til, at tage et billede af klager.

Ved kontakt til vidnet omtalt i politiets rapport, oplyste vidnet os om eksistensen af endnu et vidne til færdselsuheldet i H.
Vidnet/anmelder var ikke af politiet blevet forelagt foto for identifikation af fører.

Vores konsulent udfærdigede en fotomappe bestående af 5 fotos. Begge vidner udpegede den observerede person som værende personen på billede 1 eller 3. billede 3 var forsikringstageren. Der var således ikke tale om en helt klar udpegning af forsikringstager som værende fører, men fører af bilen lignede klager og klager var en af de 2 personer, vidnerne udpegede som værende fører af bilen.
Anonymiserede erklæringer fra de 2 vidner er vedlagt.

Klager og dennes alibi har indbyrdes modstridende forklaringer omkring anmeldelsen af tyveriet, ligesom klager har skiftet forklaring omkring fremgangsmåden og den benyttede telefon ved anmeldelsen af tyveriet.

Det skal bemærkes, at tyveriet er anmeldt til politiet omkring kl. 23:00 den 15. december 2008, men det fremgår ikke af politiets oplysninger hvorfra anmeldelsen blev indgivet.

Ved telefonsamtale mellem klager og vores konsulent den 27. april 2009 indvilgede klager i, at vi kunne modtage teleoplysninger på klagers mobiltelefon for tidsrummet 15.12.2008 kl. 07:00 til 16. december 2008 kl. 07:00. Samtykkeerklæring blev derfor fremsendt til klager.

Da samtykkeerklæring ikke var fremkommet den 27. maj 2009, ringede vores konsulent til klager og talte med dennes far, der oplyste at samtykkeerklæringen ikke ville blive underskrevet.

Klager var således ikke var villig til, at foretage dokumentation af sin færden via teleoplysninger.

Klagers bil har således været involveret i et eneuheld i H., hvor en person der ligner klager, førte bilen. Føreren fandt det relevant at medtage nøglen fra bilen, inden flugten. Klager bemærker ikke inden det påståede tyveri, at hans nøgle er væk.
Klagers forklaring omkring hvorfra anmeldelse af tyveriet finder sted, er skiftende og passer ikke med forklaringen fra hans kammerat.

Vi finder det ikke sandsynligt, at en tyv, der ligner klager, tilfældigt finder klagers nøgler på parkeringspladsen i Hillerød, for at køre i bilen og kl. 18:25 køre galt. Tyven skal så have taget nøglen ud af tændingen og medbringe denne under sit løb fra stedet.

Vi finder derfor ikke, at klager har bevist eller sandsynliggjort, at bilen er skadet ved et dækningsberettiget tyveri.

Henset til de potentielle omkostninger ved sagen, tilbød vi den 1. juli 2009 trods dette at forlige sagen mod betaling af 20.000 kr. til fuld og endelig afgørelse.

I de efterfølende måneder forsøgte vi at få klager til, at tage stilling til om ovennævnte forlig kunne accepteres.

Ved telefonsamtale 3. september og brev 7. september 2009 meddelte vi klager, at såfremt vi ikke hørte fra ham inden 14 dage, ville vi betragte forligstilbuddet som accepteret. Den 9. september 2009 ringede klager og indtalte besked på vores konsulents telefonsvarer, med meddelelse om tilbuddet ikke kunne accepteres mv.

Konklusion
Vi finder ikke at det er bevist eller sandsynliggjort, at klagers bil er skadet ved et dækningsberettiget tyveri."

Klageren har i skrivelse af 18/2 2010 til nævnet om hændelsesforløbet oplyst:

"Den 15.12.2008 kl. ca. 16:00 parkerede jeg min bil, (mrk. Peugeot 106 1,4, årgang 1998 reg.nr. ...), på p-pladsen … Efter parkering af bilen og aflåsning af denne, gik jeg hen til min kammerat, K.R. Efter besøget hos min kammerat kom jeg tilbage til parkeringspladsen ca. kl. 23:00. Dér konstaterede jeg, at både min bil og bilnøgle var væk. Henset til tidspunktet, og at min kammerat havde sin veninde på besøg, der skulle tidligt op til eksamen næste dag, valgte jeg et tilfældigt hus, hvorfra jeg ringede til politiet og meldte min bil stjålet.
Efterfølgende (ca. 1 måned efter) har jeg været til afhøring hos … Politi.
Bilen er blevet fundet med skader.
Fair Forsikring v/taksator J.P. har den 04.03.2009 besigtiget bilen og takseret erstatningen til kr. 40.000,- incl. moms. (bilen var totalskadet).
Fair Forsikring har tilbudt mig kr. 20.000,- i erstatning.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
Erstatning på kr. 40.000,- med fradrag af selvrisiko kr. 7.000,-

Nævnet er blevet forelagt politirapporten samt de to anonymiserede erklæringer fra de to vidner.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre, at en anmeldt skade er dækningsberettigende.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder politirapporten samt vidneerklæringerne finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen